

عنوان مقاله:

بررسی نقش مایه های ادبیات پایداری در نمایشنامه بیوه ها اثر آریل دورفمان

محل انتشار:

دومین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مقداد جاویدصباغیان - استادیار دانشکده ی هنر، دانشگاه دامغان

محمد رفیعی رودبالی - دانشجوی کارشناسی ارشد کارگردانی نمایش، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ادبیات، نشانگر اندیشه ها و احساسات نویسنده نسبت به رویدادهایی است که در جهان پیرامون رخ می دهد. نویسندگان و شاعران حوادث موجود در جامعه را ابتدا کشف می کنند، سپس تجربه و احساس می کنند و با ذوق قریحه هنرمندانه خود آنها را به تصویر می کشند تا خوانندگان و مخاطبان خود را نسبت به شرایط اجتماعی دوران خود، آگاه سازند. صرف نظر از ویژگی های این نوع ادبیات، آنچه وجه ممیزه آن از سایر مقوله های ادبیات است، در پیام و مضمون آن نهفته است. بدین معنا که آثاری از این دست اغلب آینه دردها و مظلومیت های مردمی هستند که قربانی نظام های استبدادی شده اند. آریل دورفمان نویسنده ای است که در شرایط استبدادپریم های آمریکای جنوبی به ویژه کشور شیلی، همواره دست به تجربه آثاری زده است که در بطن خود میل به مقاومت و پایداری را پرورانده است. نگارنده در این جستار، سعی در نشان دادن مولفه های ادبیات پایداری در نمایشنامه بیوه ها را دارد و همچنین به تحلیل نقش مقاومت و مبارزه با توجه به مولفه هایی که شرح داده خواهد شد در اثر دورفمان می پردازد.

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، نظام های استبدادی، آریل دورفمان، نمایشنامه بیوه ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263820>

